Când treci pe-a pământului cale,
doresc să-Ți aștern, Împărate,
/: nu haine, nici seci osanale,
ci-a inimii doruri curate. :/

Nici flori răsărite-n grădină,
n-arunc pe cărarea-Ți slăvită,
/: ci-o viață în har și-n lumină,
prin sângele Tău curățită! :/

Să calci pe veșmântul iubirii,
cu sfintele Tale picioare,
/: să simți, ca în zori trandafirii,
plăcută și dulce răcoare! :/

Și-apoi să rămâi pe vecie,
stăpân și-mpărat peste mine,
/: osana să-Ți cânte doar Ție,
iubirea-mi cu ape-n lumine! :/

Să pot prin veghere, statornic,
păstra-n a vieții cetate,
/: credința și-un duh mai cucernic,
să-Ți placă în ea, Împărate! :/